

Ljiljana Subotić

SAMOSTALNI ZAJEDNO, Lični izbor – umetnička odgovornost

15 – 30. juni, 2006.

Pozdravni govor prilikom otvaranja izložbe

Ja večeras neću govoriti o ličnom utisku ove izložbe niti je podvrgavati likovnoj oceni, ne zato što to ne zaslužuje, naprotiv! Osvrnuću se na osnovnu ideju i koncepciju izložbe koja nosi podnaslov: lični izbor – umetnička odgovornost. Na inicijativu slikarke Vesne Martinović–Marović koja je ispred sindikata samostalnih likovnih umetnika članova ULUS–a pokrenula inicijativu za ovu smotru, Galerija SKC Novi Beograd sa zadovoljstvom je ponudila prostor i da na taj način učestvuje u zajedničkoj akciji. Žao mi je samo što je Galerija isuviše mala da predstavi sve članove istoimenog udruženja ali se nadam da je i ovaj broj dovoljan da iskaže cilj svoje misije. Pred vama su uglavnom umetnici mlađe i srednje generacije koji su se našli najviše pogođeni ovim neuravnoteženim vremenom u kome često čovek ne vidi smisao daljeg stvaranja i delanja. Ali koliko god da pokleknu, nadvlada ih pokretačka snaga da viziju i ideju pretoče u magiju umetničkog rada. Simbolički, metaforički, realan ili nerealan, njihov duhovni svet

je prožet atmosferom sadašnjosti. Pristupili su smotri čistih emocija, svako dosledan sopstvenom likovnom izražavanju. Razlika u stilovima je trezvena i često trivijalna. Raznorodnost radova koji na prvi pogled izgledaju konceptualno suprotni i nesjedinjivi, upravo su osnovna ideja shvatanja dualizma i na taj način unose jedinstvo i povezanost u svet u kome čovek gubi svoju nadmoćnost i gde je sve podjednako značaja. Ovde oni ne otkrivaju neku drugu stvarnost jer njihovo osnovno iskustvo je neraskidivo spojeno sa običnom stvarnošću a svojim stavom samo ukazuju na pukotine i šupljine u toj istoj stvarnosti.

Arnold Hauzer je davno rekao:

"U sistemu opšteg planiranja i usred borbe za goli opstanak, ne može se prepuštiti umetnosti da se sama o sebi stara".

U kontekstu ovog, sigurno je nemoguće da svako uživa u umetnosti i da je razume, ali kulturna politika zemlje mora da bude nosilac negovanja sposobnosti za estetičko ocenjivanje a svakako su najbitniji ekonomski i društveni preduslovi. Ova izložba je sredstvo sporazumevanja, ovi radovi nisu flertovanje sa posmatračem već svesan metod asocijacije, analitički oslobođen sprega racionalne, moralne i estetičke cenzure, tražeći utočište i svoje mesto.

I da zaključim, umetnici su uvek bili ti koji su više insistirali na razmišljanju nego na kritičnosti i prosuđivanju.